08/09/2019

Отбелязваме Рождество Богородично

Рождество Богородично е един от най-големите празници на Православната църква.

Божият промисъл подготвил постепенно появяването на св. Дева Мария. В дълга редица поколения благородството се издигало непрекъснато, човешката природа ставала по-съвършена, докато най-после благословената двойка – Йоаким и Ана – се явила като благодатна почва, на която могла да поникне такава чудна издънка – пресвета Богородица.

На три дни път от Йерусалим се намирал малкият градец Назарет. Там живели праведните Йоаким и Ана, които светата Църква нарича “богоотци”.

Йоаким произхождал от Давидовия род, а света Ана – от рода на Аарон. Били много щедри, милосърдни. За себе си изразходвали само една трета от доходите си. Другата трета жертвали за храма, а последната трета раздавали на бедните.

Всекидневна скръб помрачавала живота на тези добри хора: нямали деца. У израилтяните това се считало за голямо нещастие, понеже бездетните родители се лишавали от надеждата да имат за свой потомък очаквания Месия.

На един от големите празници Йоаким дошъл със свои роднини в Йерусалимския храм. Искал да принесе жертва на Бога. Храмът бил препълнен с народ. Застанал Йоаким пред първосвещеника и му открил желанието си. Първосвещеникът започнал да го укоряла, че заради греховете му Бог не го благословил с деца. При това положение той не бил достоен да принася жертва.

Йоаким се натъжил дълбоко. Излязъл от храма, като се утешавал с мисълта за безбройните милости на Бога към израилския народ.

По някое време скръбта му обаче станала толкова голяма, че не пожелал да се върне в къщи. Отишъл в пустинята, където пасяло стадото му. Там прекарал той в молитва и строг пост 40 дни. Молел се усърдно Бог да се смили над него, да извърши чудо – да стане и той баща, както някога Авраам станал баща в дълбоки старини.

Вестта за тревогата на Йоаким в Йерусалим стигнала в Назарет до Ана. Тя затъгувала дори повече от мъжа си. Считала себе си за причина за бездетството им. И като мъжа си почнала също тъй горещо да се моли на Бога да я облагодетелсва с рожба.

Веднъж, като работела в домашната си градина, видяла сред клоните на едно лаврово дърво гнездо с малки птиченца. Гледката на това щастливо гнездо я хвърлила в още по-голяма скръб.

– Само аз, Господи – казала тя със сълзи на очи, – съм мъртва и безжизнена. Цялата природа те прославя със своите плодове. Всички се радват на свои деца. Само аз съм бездетна като безводна пустиня… Господи, Господи! Ти си дарил на Сарра в старините й син. Чуй и мене. И аз ще Ти принеса роденото от мене в дар, за да бъде благословено в него Твоето милосърдие!

Ана вложила цялата си душа в тая молитва.

И ето – ангел Господен застанал пред нея и й казал:

– Ано, Ано, твоята молитва е чута. Твоите вопли преминаха облаците. Твоите сълзи капнаха пред Господа. Ти ще родиш благословена дъщеря, заради

която ще бъдат благословени всички земни родове. Чрез нея ще бъде дадено спасение на целия свят. Ще я наречеш Мария.

Ана веднага дала обещание, че ако роди дете, ще го даде в служба на Бога.

Преди да сподели своята радост с мъжа си, тя отишла в Йерусалимския храм, за да благодари на Бога и там да повтори своето обещание.

В това време ангелът Господен се явил и на Йоаким в пустинята и му казал:

– Бог чу твоята молитва. Жена ти Ана ще роди дъщеря, която ще бъде ваша обща радост. За да се увериш в моите думи, иди в Йерусалим. Там при златните врата ще намериш жена си, на която вече е възвестена тази радост.

Щастливите съпрузи се срещнали в Йерусалим. Разплакали се взаимно за явяването на ангела и принесли заедно жертва в храма.

На 9 декември светата Православна църква чества празника Зачатие на света Ана. Това е денят, в която света Дева Мария се заченала в утробата й. Девет месеца след това – на 8 септември – пречистата Дева се родила на света.

Като навършила три години, малката Мария, бъдещата пресвета Майка на Божия Син, Господ Иисус Христос, била заведена в Йерусалимския храм. Тъй родителите й изпълнили обещанието си: предали своята единствена рожба в служба на Бога.

В това време при храма живеели в отделни малки килии мъже, жени, девици, които посветили себе си изцяло на Бога и тъй водели чист, благочестив живот. Те били предобрази на бъдещите християнски монаси и монахини.

В тържествено шествие Ана се приближила с детето към храма. В ръцете на девойките, които придружавали Мария, както и в ръцете на другите присъстващи, горели свещи.

За да посрещнат Йоаким и Ана, с пение излезли из храма свещеници, начело с първосвещеника.

Ана поставила отроковицата Мария на първото стъпало на храма, който имал 15 високи стъпала. И станало голямо знамение. От никого не водена, от никого не покрепяна, Дева Мария изкачила леко и право всички стъпала. Почуда се изписала по лицата на всички присъстващи.

Малката Мария била оставена, като другите девици, да живее при храма. Тъй

се лишила тя от родителите си, предадена изцяло на Бога.

Починал баща ѝ Йоаким на 80-годишна възраст. Като останала сама, света Ана се преселила от Назарет в Йерусалим. Сдобила се с жилище близо до дъщеря си. Молела се постоянно в храма до своята смърт.

Така в нежна възраст била обречена да изпита скръбно сиротство тази, която впоследствие с блажена радост приела върху себе си дълга да лекува сиротството на всички самотни, изоставени хора, да стане Майка Утешителка и Застъпница на всички сирачета.

На всяко богослужение се прославя пресвета Дева Мария, която се удостоила да бъде майка на нашия Спасител Господ Иисус Христос. Споменават се с благословение и нейните родители Йоаким и Ана като богоотци, като праотци на Бога, явил се в човешка плът за спасението на цялото човечество.

А на празника Рождество Богородично се пее следната песен:

“Рождението ти, Богородице Дево, донесе радост на цялата вселена, защото из тебе изгря Слънцето на правдата – Христос, нашия Бог, Който развърза клетвата, даде благословение и, като унищожи смъртта, дари ни вечен живот.”

- bg-patriarshia.bg